

РЕШЕНИЕ

№ 30083

гр. София, 28.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 16.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **2992** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на В. Х. Й., В. Г. Д. и В. П. Ц., чрез адв. И., с искане да се прогласи нищожността на Списък по реда на §3, ал.1 от ЗГ на поземлени имоти и горски територии, които ФЛ и ЮЛ или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародване на ЗГ в ДВ, одобрен от за министъра на земеделието и храните Ц. Д. и публикуван в ДВ, бр.48/24.06.2011г., в частта по т.19 от него за ПИ № 000237 в [населено място]. При условията на евентуалност се иска отмяна на списъка в оспорената част като незаконосъобразен.

Жалбоподателите посочват, че са собственици на имот с идентификатор 61813.808.162 с площ от 6 998кв.м., с трайно предназначение на територията: горска, който попада в отдел 239, подотдел „б“, и е идентичен с ПИ № 002162, находящ се в землището на [населено място], местност „Ц“. ПИ № 002162 е част от имот № 000237, който е закупен от праводателя на жалбоподателите с площ от 40 дка. С включването му в горския фонд предназначението на имота не може да се промени, респ. в него не може да се извършва строителство. Това е станало въпреки подаденото от жалбоподателя Й. през 2007г. заявление за предварително съгласуване за изключване на имота от горския фонд по реда на 14б от ЗГ(отм.). Искането е съгласувано от Национално управление по горите, въз основа на което с одобрения през 2007г. ПУП имотът попада в устройствена зона за курортни и рекреационни дейности с отреждане на жилищно строителство. През 2008г. от жалбоподателя Д. е подадено заявление по реда на чл. 14в от ЗГ (отм.) за изключването на имота от горския фонд. Въпреки че същото е било надлежно окомплектовано, председателят на ДАГ не е издал заповед за изключване на имота фонда, при условие че предназначението му с ПУП е променено. Процесният списък неправилно включва

имот № 000237 с площ от 40 дка, който е заличен от кадастъра и не съществува. Поради това жалбоподателите не са направили връзка с техния имот. За това, че имотът им също е засегнат от процесния списък, същите са разбрали от скица от 17.02.2026г. от АГКК, като жалбата им е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, считано от тази дата. Считат, че не е ясно кой е одобрил списъка за публикуване в ДВ, тъй като под резолюцията не е посочено име и длъжност на лицето, което я е положило. В списъка липсват фактически и правни основания за издаването му, като имотът по т.19 не е индивидуализиран. Жалбоподателите не са били уведомени за започване на административното производство по издаване на списъка и не са участвали в него. Имотът им не отговаря на критериите за включване в списъка, защото отреждането му по ПУП е за ЖС. Поради това искат от съда да прогласи процесният списък в оспорената част за нищожен, и алтернативно – да го отмени като незаконосъобразен. В молба от 09.04.2026г. допълват, че не е възможно писмото с проекта на списък да бъде одобрено на 07.06.2011г. , а да бъде заведено в МЗХ на 08.06.2011г. Считат още, че заповедта за заместване на министъра на земеделието и храните е антидатирана, като не е вписана в деловодната система на министерството, не е изпратена в ДВ заедно с проекта на списък. Претендират се разноски по списък. Подробни съображения се развиват в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - министър на земеделието и храните, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита оспореният акт за законосъобразен и моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Сочи, че през 2009г. с решение на НС е наложен мораториум за забрана на промяната на предназначението на имоти в горски територии, придобити в резултат на замяна. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал.1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателите се легитимират като съсобственици на ПИ с № 002162, находящ се в землището на [населено място], местност „Ц.“, който имот е образуван от имот 000237, с площ от 7 дка и начин на трайно ползване: залесена територия, съгласно нотариален акт № 181, том III, рег. № 2436 по нот. дело № 566 от 17.05.2006г. Имотът е нанесен в КККР с трайно предназначение на територията – горска и с площ 7330 кв.м., включваща дворно място и иглолистни гори. Имот 000237 е бил част от държавния горски фонд до 06.07.2005г., когато по силата на договор за замяна е придобит от частни лица. Видно от скица на л. 24, имот 000237 е нанесен в КК като няколко имота с идентификатори 61813.808.85, 86, 87, 159, 160, 161 и 162. Видно от скица – извадка от КК от 15.10.2007г. на л.23, ПИ с № 002162 е нанесен с идентификатор 61813.808.162 и площ от 7000 кв.м. без ограничения.

На 22.07.2007г. жалбоподателят Й. е подала заявление до началника на Н. за изключване на имот 002162 от горския фонд. Същото е съгласувано от началника на Н. с писмо рег. № 94ВВ-19 от 23.07.2007г. Със заповед № РД-15-1093 от 23.11.2007г. на кмета на [община] е одобрен ПУП – ПРЗ за имот с идентификатор 61813.808.162, като същият се регулира с отреждане за ЖС в зона ОК, с показатели за застрояване височина 15м, плътност до 30%, интензивност 1,5 макс. По делото няма данни планът да е оспорен, поради което съдът приема, че същият е влязъл в сила. На 06.03.2008г. жалбоподателят Д. е подал заявление до председателя на ДАГ за изключване на ПИ 162 от горския фонд. С допълнителни заявления от април 2009г. са приложени изискуемите документи по чл. 14в от ЗГ (отм.). По делото няма данни да е налице произнасяне по заявлението, нито да е оспорен мълчалив отказ. Поради това съдът приема, че към момента имотът не е

изключен от горския фонд. В този смисъл е приложено писмо на изпълнителния директор на ИАГ от 14.05.2026г. (л. 222).

На 17.02.2026г. жалбоподателите са се снабдили със скица- извадка от КК за имота, в която същият е нанесен с площ от 6998 кв.м. и с отбелязване, че не подлежи на промяна на предназначението и в него не може да се извършва строителство на основание §3, ал.1 от ЗГ и списък, обн. в ДВ, бр. 48 от 24.06.2011г.

Списъкът по реда на §3, ал.1 от ЗГ на поземлени имоти и горски територии, които ФЛ и ЮЛ или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародване на ЗГ в ДВ, е одобрен от за министъра на земеделието и храните Ц. Д. при условията на заместване съгласно заповед № РД09-412 от 06.06.2011г. на министъра на земеделието и храните (л. 85 по делото). Актът по одобряването се обективира в резолюция „Одобрявам“, подпис и дата 07.06.2011г., положени върху писмо на изпълнителния директор на ИАГ с рег. № 13-2768 от 08.06.2011г. на МЗХ. Списъкът е публикуван в ДВ, бр.48/24.06.2011г. Жалбата срещу него е подадена на 02.03.2026г.

По делото е изслушано заключение на вещо лице геодезист, според което имот № 000237 с площ от 40 дка на 30.03.2006г. е разделен, като от част от него е образуван имот № 02162 с площ от 7 дка, попадащ в отдел 239 „а“ и „б“ от Лесоустройствен проект от 2003г. Пи № 02162 е идентичен с ПИ 162 по действащата КК. По действащия ОУП на [община], одобрен с решение № 184 от 26.10.2017г. на ОС – Разлог, имот 162 попада в устройствена зона ОК – курортна зона. Същото е и по действащия ПУП за имота, одобрен със заповед № РД-15-1093 от 23.11.2007г. на кмета на [община], според който отреждането на имота е за ЖС. Имотът не е изключен от горския фонд.

По делото е изслушано и заключение на вещо лице - графолог, според което подписът, ръкописният текст „Одобрявам за министъра“ и датата „07.06.11г.“ върху писмо на изпълнителния директор на ИАГ с рег. № 13-2768 от 08.06.2011г. на МЗХ са положени от Ц. Д..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира жалбата за процесуално допустима. Списъкът представлява индивидуален административен акт със самостоятелно правно значение, поради което срокът за обжалването му започва да тече от деня след съобщаването му на неговите адресати по реда на чл. 61 АПК. Публикуването в неофициалния раздел на ДВ, каквото е процесното, има оповестително действие, като по този начин информацията по презумпция се счита за известна на третите лица. По делото не са ангажирани доказателства от МЗГ за връчване на акта на жалбоподателите, поради което съдът приема подадената жалба за допустима. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 11081 ОТ 17.10.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 4415/2023 Г., V ОТД. НА ВАС. В жалбата се съдържа и оплакване за нищожност, което може да се упражни без ограничение във времето. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК - дали той е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби при постановяването му, както и съобразен ли е актът с целта на закона.

На първо място, компетентен орган да издаде оспорения списък е министърът на земеделието и храните. Списъкът е публикуван в ДВ. бр. 48/24.06.2011 г. след одобрение на 07.06.2011 г. от зам. министър на земеделието и храните Ц. Д., който е бил оправомощен със заповед № РД-09-412/06.06.2011 г. да замества министъра на земеделието и храните по време на отсъствието му на 07.06.2011 г. и 08.06.2011 г. Т.е. правомощието за издаване на този списък е надлежно упражнено по заместване и оплакването за нищожност поради материална некомпетентност е неоснователно.

Неоснователни са доводите, че заповедта за заместване е антидатирана, нито че резолюцията е положена преди завеждане на писмото, върху което е положена, в деловодната система на министерството. Заповедта има номер и дата, като няма задължение същата да бъде изпращана на редакцията на ДВ. Новопостъпилите документи, адресирани до министъра, подлежат на доклад пред него, и в случай, че действително касаят министерството, се завеждат в деловодната му система. Поради това няма пречка резолюцията върху документа да е поставена в деня, в който е докладвано на министъра, а завеждането му да стане след това.

На второ място, съдът намира, че е спазена установената в чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК писмена форма, като в акта е посочено правното основание, на което се издава. Не е необходимо същият да съдържа фактически основания, защото се издава въз основа на закон. Вярно е, че ответникът не е посочил действителното правно положение досежно имот № 000237, като го е индивидуализирал с номера, който имотът е имал към момента на замяната по договор № 297 от 06.07.2005г. Това е така, защото съгласно разпоредбата на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ /в сила от 08.03.2011 г. / "не подлежат на промяна на предназначението по реда на този закон и не може да бъде извършвано строителство в поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замяна, извършени до деня на обнародването на закона в "Държавен вестник". По см. на § 3, ал. 4 / в ред. преди изм. ДВ. бр. 58/18.07.2017 г. / в едномесечен срок от деня на обнародването на закона Министерството на земеделието и храните обнародва в "Държавен вестник" списък на тези имоти. Следователно нормата изисква списъкът да съдържа имотите, придобити в резултат на замяната с държавата, а не имотите, образувани впоследствие от тях. Това обстоятелство не пречи правото на защита на жалбоподателите, защото на същите е известно, че техният имот № 002162 е образуван от имот 000237, тъй като така е индивидуализиран в документа им за собственост.

На трето място, в хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите. Въпреки, че жалбоподателите не са били уведомени за образуването на производство и не са могли да участват в него с оглед краткия срок в §3, ал.4 от ПЗР на ЗГ, същите могат да защитят правата си в настоящото производство.

На четвърто място, обжалвания акт е издаден при правилно тълкуване и приложение на материалния закон. Списъкът по §3, ал.1 от ПЗР на ЗГ следва да включва само имоти, които не подлежат на промяна на предназначението, но не и такива, чието предназначение е променено преди датата на обнародване на тази разпоредба в ДВ. Забраната за строителство в поземлени имоти в горски територии, придобити чрез замяна, в която категория се причислява и ПИ 162, се отнася само за имоти, чието предназначение не е променено преди 08.03.2011 г. В конкретния случай ПИ 162 не е изключен от горския фонд към момента на публикуване на списъка. Това е така, защото не е издадена заповед по реда на чл. 14г от ЗГ (отм.). Въпреки, че предназначението на този имот е променено от горски фонд в регулиран имот за жилищно строителство съгласно влязъл в сила ПУП преди датата на обнародване разпоредбата на § 3 от ПЗР на ЗГ /ДВ. бр. 19/08.03.2011 г. /, то фактическият състав по изключване на имота от горския фонд не е приключил с положителен за жалбоподателите акт. Същите са инициирали производство по чл. 14в от отменения Закон за горите, като заявлението им е било окомплектовано към 28.04.2009г. Същото е следвало да бъде разгледано от постоянна комисия, назначена със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, в едномесечен срок от тази дата, т.е. до 28.05.2009г. По делото няма данни за произнасяне на тази комисия. Въз основа на него и съгласно чл.14г, ал.1 от ЗГ (отм.) министърът на земеделието и храните по предложение на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите е следвало да издаде заповед за

изключване на имота от горския фонд. Законът не предвижда срок, поради което следва да се приложи общия срок по чл. 57, ал.1 от АПК. Т.е. липсата на заповед за изключване на имота на жалбоподателите от горския фонд към 11.06.2009г. по същество представлява мълчалив отказ. Същият е подлежал на оспорване в срока по чл. 149, ал.2 от АПК, който е изтекъл преди 17 год. Следователно ПИ № 000237, част от който е бил имот 162, правилно е включен в списъка по § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ. Това е така, защото към датата на обнародване на разпоредбата имотът на жалбоподателите, придобит вследствие на разпоредителна сделка след извършване на замяна между имот, в чийто състав влиза, и държавен имот, е продължавал да бъде част от горския фонд. Следва да бъде отчетено и обстоятелството, че в исторически план, преди приемането на действащия Закон за горите, на 03.09.2009 г. е било прието Решение на Народното събрание на Република България за налагане на мораториум върху промяната на предназначението на гори и земи от горския фонд, придобити от физически, юридически лица и общини чрез замяна с гори и земи от горския фонд - частна държавна собственост (обн., ДВ, бр. 72 от 2009 г.), тъй като е било наложително към онзи момент спирането на промяната на предназначението на площи от горския фонд да бъде подкрепено и то да има действие до момента, в който законодателят приеме нова, справедлива и прозрачна процедура за това. В действащия Закон за горите (обн. ДВ. бр. 19/08.03.2011 г.) процедурата за замяна на държавни гори с частни/общински такива е уредена в разпоредбата на чл. 35, като и в него „замените“ са ограничени до няколко изключения: „за прекратяване на съсобственост“, „за изпълнение на международен договор“, „за строителство на обекти с национално/първостепенно значение“ и „за горски пътища“. С §40 от ПЗР на ЗГ е отменено Решението на Народното събрание от 03.09.2009 г. за спиране на изключването при промяна на предназначението на заменени горски имоти, а с §3 от ПЗР на ЗГ, е разписана новата по детайлна забрана, ограничаваща не само промяната на предназначението, но и строителството в заменените горски имоти. С приемането на § 3 от ПЗР на ЗГ действието на наложения мораториум е продължено с оглед опазването, стопанисването и ползването на горски територии на Република България, което е целяло гарантиране на многофункционалното и устойчиво управление на горските екосистеми. Поради това правилно спрямо него ответникът е разпрострял строителната забрана, предвидена в нормата, а АГКК е въвела същата в изпълнение на разпоредбата §3, ал.5 от ПЗР на ЗГ в кадастралната карта.

По тези аргументи настоящият съдебен състав заключава, че атакуваният акт в оспорената част е издаден при липса на отменителните основания по чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 АПК, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал.3 от АПК, Административен съд София- град, II-ро отделение, 41-ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Х. Й., В. Г. Д. и В. П. Ц., чрез адв. И., срещу Списък по реда на §3, ал.1 от ЗГ на поземлени имоти и горски територии, които ФЛ и ЮЛ или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародване на ЗГ в ДВ, одобрен от за министъра на земеделието и храните Ц. Д. и публикуван в ДВ, бр.48/24.06.2011г., в частта по т.19 от него за ПИ № 000237 в [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 АПК.

Съдия: